

РЕШЕНИЕ

№ 134

гр. Раднево, 09.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – РАДНЕВО в публично заседание на двадесет и четвърти ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Асен Цветанов

при участието на секретаря Росица Д. Д.а
като разгледа докладваното от Асен Цветанов Гражданско дело №
20225520100561 по описа за 2022 година

Производството е за развод по исков ред с правно основание чл. 49, ал. 1 СК.

Производството е образувано по искова молба на З. В. Г., чрез адв. К., срещу Д. Д. Г., с която се предявява иск за развод по чл. 49, ал. 1 СК. Ищецът твърди, че с ответника са сключили граждански брак на 18.06.1989 г. в с. *****, като от брака имали родено дете Р.Д. Г., роден на 07.12.2005 г. Твърди, че след сключване на брака заживели в с. ***** в жилище на родителите на ответника, но от самото начало имали спорове помежду си, като причина било честото употребяване на алкохол от ответника и свързаното с него грубо отношение на ответника към ищцата. Твърди, че скоро след сватбата ответникът я ударил, като имали и последващи случаи на физическо насилие, хвърляне на вещи и обиждане. Твърди, че започнали да се занимават с отглеждане на животни, за което основно било ангажимент на ищцата, а ответникът не се занимавал с това и се държал лошо с работниците им, които напусkali по тази причина. Твърди, че ответникът не понасял ищцата да има мнение по различни въпроси и проявявал агресия, ставал конфликтен. Твърди, че ответникът останал без работа за 4 години, а тя работила като продавач и издържала семейството, а допълнително напрежение имало и от дългото време без да имат дете. Твърди, че с течение на времето преустановили социалните си контакти, тъй като приятелите им не

приемали поведението на ответника след употреба на алкохол. Твърди, че след раждането на детето тя поела основните грижи за него, като до 3 клас детето учило в гр. Раднево, а от 4 клас учил в гр. Стара Загора, в който град майката и детето живели на квартира. Твърди, че ответникът не давал никаква издръжка на детето, като само през почивните дни го взимал в с. *****.

Твърди, че ответникът взел кредит, по който тя била солидарен длъжник, а тъй като ответникът не правил погашения по кредита й била запорирана заплата, което я принудило да замине за чужбина да работи за повече пари. Твърди, че по време на ковид пандемията останала в Германия за 6 месеца, като продължавала да поддържа контакт с детето, а бащата оставал да спи при детето. Твърди, че прасчала пари по банка на ответника, за да плаща уроци по чужди езици на детето, което искало да учи в Австрия, където ищцата пребивавала от 1 година. Твърди, че през месец септември 2021 г. детето заминало при майка си в Австрия и започнало да учи там, но не можал да свикне и след 2 месеца се върнало в България, където продължило образованието си в гр. Стара Загора в ....., като детето ходило при майка си за празниците в Австрия и тя идвала 2 пъти в България. Твърди, че след връщането си в България детето живее в с. ***** , като разкрила банкова сметка с банкова карта на детето, което ползвало парични средства, които тя му прасчала. Твърди, че бракът й с ответника е формален, нямал онези неща, които законът изисква от един брак, за да съществува пълноценно. Поради което иска да бъде прекратен брака им чрез развод, без произнасяне по въпроса за вината, като се предоставят на нея родителските права над детето и се определи местоживее на детето при нея, а на ответника се определи конкретен режим на лични отношения с детето и да се осъди да заплаща издръжка от 270 лева месечно, а ищцата след прекратяване на брака да носи предбрачното си фамилно име Т..

В срока по чл. 131 ГПК е постъпил отговор от ответника Д. Д. Г., чрез адв. К., който взема становище за частична основателност на иска. Твърди, че не отговарят на истината посочените факти за породените конфликти, като не оспорва, че майката се е грижила за детето в ранна детска възраст, но не следва да се пренебрегват неговите усилия, които е отдал на детето. Твърди, че ищцата заминала за чужбина през 2018 г. и не била възпрепятствана от него, от когато ищцата пребивавала в страната 3 пъти, последният месец май 2022 г. Твърди, че близо 4 години детето е на неговите плещи, той се грижи за

него, възпитание, надзор и други. Твърди, че дал разрешение на детето да отиде при майка си в Австрия, но то му се обадило по телефона и му казало, че не може да свикне със средата там и се върнало при него в с. ***** и продължило да учи в гр. Стара Загора. Твърди, че бракът действително бил изчерпан и без възможност за саниране. Твърди, че нему следва да се предостави упражняването на родителските права спрямо детето, тъй като от 4 години се грижи за детето, майката от толкова време пребивава в чужбина и не може да осъществява грижи за детето. Твърди, че не било в интерес на детето да се предостави упражняването на родителските права на майката на база само по-висок доход, тъй като тя не била посочена и къде ще упражнява тези права, дали в България или в Австрия. Твърди, че никога не е спирал детето да има контакти с майката. Твърди, че работи като шофьор във две фирми, като винаги е можел да разчита на своята майка за отглеждането и възпитанието на детето, която живяла с тях. Поради това иска от съда да допусне развод без произнасяне по вината, като се предоставят нему родителските права спрямо детето и се определи местоживее на детето в с. ***** при него, съответно на майката се определи режим на лични отношения с детето и бъде осъдена да заплаща издръжка в размер на 270 лева месечно, като се предостави нему ползването на семейното жилище в с. ***** и нямал претенции към фамилното име на ищцата.

Съдът, като прецени събраните доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, с оглед направените доводи и възражения, достигна до следните фактически и правни изводи:

С протоколно определение от 24.11.2022 г. съдът е обявил за окончателен проекта на доклад по делото, обективизиран в определение № 418 от 03.10.2022 г., с който на основание чл. 146, ал. 1, т. 3 и т. 4 ГПК съдът е обявил за безспорни, признати и ненуждаещи се от доказване обстоятелства, че страните са съпрузи от 18.06.1989 г., като от брака имали родено дете Р.Д. Г., роден на 07.12.2005 г.

Страните следва да докажат пълно отчуждение между съпрузите, довело до непоправимо разстройство на брака без възможност за стабилизиране; полаганите грижи за детето до сега; възможностите на всяка страна да упражнява родителските права спрямо детето в негов интерес. Двете страни следва да посочат всички основания за дълбокото и

непоправимо разстройство на брака.

От приетото по делото удостоверение за сключен граждански брак № 009213, издадено на 18.06.1989 г. от длъжностно лице по гражданско състояние при Община Раднево /л.7/, е видно, че страните Д. Д. Г. и З. В. Г. са съпрузи и са сключили граждански брак в с. *****, община Раднево, на 18.06.1989 г., за което е съставен акт за сключен граждански брак № 1 от 18.06.1989 г. на длъжностното лице по гражданското състояние при с. *****, община Раднево.

От приетото извлечение от Акт за раждане № 0071/2006 г. /л.8/ е видно, че от брака страните имат родено ненавършило пълнолетие дете Р.Д. Г., роден на 07.12.2005 г. в гр. Раднево.

I.1. Относно дълбокото и непоправимо разстройство на брака и въпроса за вината:

Съгласно чл. 49, ал. 1 СК всеки от съпрузите може да иска развод, когато бракът е дълбоко и непоправимо разстроен.

Съобразно задължителната съдебна практика, съдържаща се в разрешенията, дадени в ППВС № 10 от 1971 г., дълбокото и непоправимо разстройство на брака е налице, когато запазването му не би създало нормални условия за живот на съпрузите. Дълбоко е това разстройство, при което между съпрузите липсва взаимност, уважение, доверие и другарски отношения, като в тези случаи брачната връзка съществува само формално и в нея няма такова съдържание, каквото изискват законът и моралът. Непоправимо е разстройството, което не може да се преодолее и да се възстановят нормалните отношения между съпрузите, като една от причините, която може да доведе до разстройството на брака е продължителната фактическа раздяла на съпрузите. Тази раздяла не трябва да се счита за абсолютно основание за прекратяване на брака, но при наличието ѝ съдът е длъжен да изследва с оглед на доказателствата по делото дали тя е причина или само проява на дълбокото и непоправимо разстройство на брака, т.е. дали това разстройство може да бъде преодоляно, за да се възстановят нормални съпружески отношения на доверие, уважение, взаимна грижа и разбирателство (в този смисъл решение № 306 от 06.10.2011 г. на ВКС по гр.д. № 1365/2010 г., III г.о.).

За установяване на спорните обстоятелства са събрани гласни и

писмени доказателства.

От събраните по делото гласни доказателства, от изслушването на детето Р. Г. и от писмените доказателства се установява, че страните от няколко години не живеят заедно, като съпругата е напуснала семейното жилище, по-късно е заминала за чужбина, където живее и работи до днес. От изслушването на детето Р. Г. е видно, че съпругата ги е напуснала и ги е оставила самички, като той живял с баща му в с. *****, включително и към момента. Ответникът преживял много трудно обстоятелството, че ищцата ги напуснала, като баща му ревал месец и половина, поради което обстоятелства двамата имали негативно отношение към ищцата. По делото няма никакви доказателства, които да сочат, че има каквито и да било шансове съпрузите да подобрят отношенията си и да се запази брака между тях. Напротив, те нямат спор относно въпроса за развода и го желаят, като спорът е концентриран само и единствено относно родителските права над детето Р..

Съгласно чл. 14 и чл. 15 СК отношенията между съпрузите се изграждат на основата на взаимно уважение, общи грижи за семейството и разбирателство, като съпрузите живеят съвместно, освен ако важни причини налагат да живеят разделно. В случая се установява, че ищцата е напуснала семейното жилище, като оставила детето и бащата, които са продължили да живеят там до днес.

Отношенията между съпрузите са окончателно приключили, като няма никаква възможност за заздравяване на брачната връзка. Съпрузите са категорични в желанието си за прекратяване на брачната връзка. В тази връзка ще се отбележи, че съдът макар и да има правомощието да изследва доколко има възможност за заздравяване на брачната връзка, то няма възможност да им налага брачно съжителстване против тяхната свободна воля. Затова и съдът намира, че се установи не само наличието на дълбоко, но и на непоправимо разстройство на брака между съпрузите, поради което следва да се допусне неговото прекратяване чрез развод.

I.2. Относно брачната вина:

Съгласно чл. 49, ал. 3 СК съдът се произнася по вината за разстройството на брака, ако някой от съпрузите е поискал това. Изрично и двамата съпрузи заявяват, че не желаят произнасяне по въпроса за вината,

поради което съдът не дължи произнасяне по този въпрос.

I.3 Относно ползването на семейното жилище:

Съгласно чл. 56, ал. 1, изр. 1 СК при допускане на развода, когато семейното жилище не може да се ползва поотделно от двамата съпрузи, съдът предоставя ползването му на единия от тях, ако той е поискал това и има жилищна нужда.

Съгласно §.1 от ДР на СК „семеино жилище“ по смисъла на този кодекс е жилището, което е обитавано от двамата съпрузи и техните ненавършили пълнолетие деца. Конституцията на Република България и законодателството в областта на собствеността не възпрепятстват съпрузите да притежават повече от едно жилище, в което да живеят те или техните деца. Самата разпоредба посочва, че семейното жилище е онова, което е „обитавано“ от двамата съпрузи и техните ненавършили пълнолетие деца.

От писмените доказателства се установява, че семейното жилище, в което са живели съпрузите последно, е това в с. *****, община Раднево, в което са останали и живеят ответникът и детето. Ищцата няма претенции за ползване на семейното жилище, а такова искане е направил ответникът в отговора на исковата молба. С оглед на тези данни ще се присъди семейното жилище за ползване от ответника.

I.4 Относно фамилното име на съпругата:

Ищцата е направила искане да носи след прекратяване на брака предбрачното си фамилно име Т..

Съгласно чл. 53 СК след развода съпругът може да възстанови фамилното си име преди този брак. За разлика от чл. 103 от СК'85 г. предполагащ съгласие на другия съпруг или известност с името на другия съпруг, разпоредбата на чл. 53 СК не поставя въпросът за фамилното име в зависимост от волята на съпруга, чието фамилно име е прието при сключването на брака и ако съпругът, приел името на другия съпруг при сключване на брака, не заяви желание за възстановяване на фамилното име преди брака, то той запазва брачното си фамилно име. Ответникът няма претенции по този въпрос.

Поради това искането на ищцата следва да бъде уважено и ще следва да се постанови съпругата да носи занапред предбрачното си фамилно име Т..

Други въпроси относно съпрузите:

По делото не са поставени други въпроси за разглеждане, свързани с придобито през време на брака и относно издръжка между съпрузите, поради което съдът не дължи произнасяне по тези въпроси.

II. Относно родителските права, личните отношения, местоживеенето и издръжката на детето Р.Д. Г.:

II.1. Относно родителските права спрямо детето и местоживеенето:

Съгласно чл. 59, ал. 4 във вр. ал. 2 СК съдът решава въпроса за родителските права след като прецени всички обстоятелства с оглед интересите на детето като: възпитателските качества на родителите, полаганите до момента грижи и отношение към децата, желанието на родителите, привързаността на детето към родителите, пола и възрастта на детето, възможността за помощ от трети лица – близки на родителите, социалното обкръжение и материалните възможности. Заложените в закона правила, с малки изключения, се припокриват с критериите на разясненията, дадени с ППВС № 1/12.11.1974 г., чието задължително тълкуване е приложимо и при действащия Семейен кодекс, в сила от 2009 г. (Решение № 58 от 10.03.2011 г. на ВКС по гр. д. № 829/2010 г., III г. о., ГК, Решение № 712 от 15.02.2011 г. на ВКС по гр. д. № 81/2010 г., III г. о., ГК). Законът поставя като основен и водещ принцип при преценка на посочените обстоятелства висшите интереси на детето, заложили в чл. 3 от Закона за закрила на детето и в чл. 3, т. 1 от Конвенцията за правата на детето (приета от ОС на ООН на 20.11.1989 г., ратифицирана с решение на ВНС от 11.04.1991 г. - ДВ, бр. 32 от 23.04.1991 г., обн., ДВ, бр. 55 от 12.07.1991 г., в сила от 3.07.1991 г.), съставляваща част от вътрешното право на страната съгласно чл. 5, ал. 4 от Конституцията на Република България.

От гласните доказателства и социалният доклад се установява, че детето Р.Д. Г. живее с баща си в семейното жилище в с. *****, общ. Раднево, като двамата се справят много добре. Детето е на 17 години, достатъчно голямо да осъзнава обстоятелствата и да взема самостоятелни решения, което се потвърди от твърдата и ясна позиция, изразена пред съда при изслушването му, без каквито и да било притеснения. В тази връзка ще се отбележи и посоченото от социалния работник от ДСП-Раднево, присъствал на изслушването на детето, а именно Е.И., която посочи, че детето е

достатъчно голямо и следва да се зачете неговото желание къде иска да живее, като това е при бащата. Тук ще се посочи, че детето по собствено желание е ходило в Австрия при майка си да живее и да учи, но не му е понесло и се е върнал в България при баща си. Искането на майката е всъщност принудително детето да се върне в Австрия при нея, чрез настоящото решение, което ще е в пълен разрез с вече установеното от самото дете, че не желае да живее там с нея. Това ще е в противоречие с неговия интерес, от който следва съдът да се води в настоящото производство. Всичко факти, установени от събраните доказателства по делото, сочат, че детето следва да остане да живее със своя баща. Детето посочи в изслушването си, че не е в добри отношения с майка си, тъй като и бил гневен, че ги напуснала. Безспорно е от доказателствата по делото, че бащата е този, който следва да упражнява родителските права спрямо детето, тъй като след раздялата с ищцата, той се е грижил за него. При всички тези обстоятелства съдът намира, че следва родителските права да се предоставят за упражняване на бащата и да се определи местоживее на детето при него в семейното жилище с в. *****, община Раднево.

Следва да се отбележи, че при изслушването на съпругата З. Г. посочи, че иска да вземе детето при нея, но да изчака да завърши училище, за да не му навреди, като имал още 2 години до завършване. По същество това съдът възприе, че е реално отказ на майката да вземе детето сега при нея в Австрия, като е без значение обстоятелството, че когато то завърши училище ще е пълнолетно лице /има още 1 година до пълнолетие/ и в онзи момент вече няма да е дете, а самостоятелно лице, вземащо само решения за себе си.

II.2. Относно личните отношения:

Съгласно чл. 59, ал. 2 СК съдът служебно следва да определи режима на лични отношения между децата и родителя, на когото не е предоставено упражняването на родителските права. В тази връзка, съдът намира за необходимо да отбележи, че при определяне конкретния режим на лични отношения между детето и родителя, който няма да упражнява родителските права и при когото няма да живее детето, не е обвързан от искането на страните, а следва да определи конкретния режим единствено с оглед интереса на детето (Решение № 504/03.04.2012 г. по гр. д. № 1572/2010 г., IV г.о. на ВКС, Решение № 412/07.07.2009 г. по гр. д. № 1948/2008 г., II г.о. на

ВКС).

Тъй като майката живее в Австрия и не възнамерява да се връща в страната, то следва режимът на личния отношения да се съобрази с това обстоятелство. Подходящ режим в случая е детето да осъществява личния си контакт с майката всяка седмица от месеца, за дните вторник, четвъртък и събота, чрез видеоконферентна връзка или чрез телефонно обаждане, в диапазона между 19:00 часа и 20:00 часа, с продължителност на връзката по тяхна преценка. При идване на майката в България за личен контакт с детето, ще следва същият да се определи в рамките на 2 последователни дни, без преспиване, които да не пречат на учебния процес на детето. Ще следва с оглед водената кореспонденция между майката и детето да се даде възможност по всяко друго време по взаимно съгласие с бащата да осъществяват контакт помежду си.

II.3. Относно издръжката:

Съгласно чл. 59, ал. 2 СК съдът следва служебно да се занимае с въпроса за издръжката на децата. Според разпоредбата на чл. 143, ал. 2 СК родителите дължат издръжка на своите ненавършили пълнолетие деца независимо дали са работоспособни и дали могат да се издържат от имуществото си, като размерът на дължимата издръжка се определя според нуждите на лицето, което има право на издръжка, и възможностите на лицето, което я дължи съгласно чл. 142, ал. 1 СК, но издръжката на едно дете не може да бъде по-ниска от 1/4 от минималната работна заплата или към настоящия момент е 177,50 лв. (чл. 142, ал. 2 СК).

Съгласно чл. 59, ал. 5 СК размерът на издръжката трябва да осигури условията на живот на детето, които е имало преди развода, освен ако това би създавало особени затруднения на дължащия издръжката родител, като при определянето нейния размер съдът е задължен да спазва указанията, дадени в Постановление на Пленума на ВС № 5/1970 г. Възможностите на всеки от родителите се определят от техните доходи, имотното им състояние и квалификация, като се вземат предвид и грижите на родителя, който отглежда детето. От значение при определяне на размера на издръжката са доходите на родителите му, условията, при които то живее, заболявания от които страда, изискващи отделяне на допълнителни средства за лечението им.

Нуждите на детето, обичайни за деца на неговата възраст, се установява

от самия факт на биологичното ѝ съществуване и не е необходимо да се обосновава специално. Детето Р. е на възраст от 17 години и има обичайни нужди от храна, облекло, учебни пособия, здравни грижи и други, свързани с неговото съществуване. С факта на самото израстване се увеличават неговите потребности и се разширява кръгът на неговите интереси. Не се установява по делото детето да страда от заболявания, които налагат допълнителни средства. Поради това съдът намира, че за задоволяване на нуждите на детето е необходима сума в размер на около по 500 лв.

По делото няма доказателства за доходите на майката, но това не я освобождава от алиментното ѝ задължение към детето ѝ, на което дължи безусловно издръжка. Видно е също, че тя е превеждала на бащата всеки месец по 150 лв. /виж обясненията на бащата по чл. 173 ГПК и извлеченията от банковите им сметки/.

Доходите на бащата са от трудови договори и варират около 900 лв. месечно /виж представените документи от работодателите/.

При анализ на установените възможности на родителите и нуждите на децата, като се отчете, че бащата ще полага непосредствените грижи за детето, съдът намира, че майката следва да поеме заплащането на месечна издръжка на детето в размер от 250 лв., считано от 01.10.2022 г. /датата на отговора на исковата молба/ до настъпването на обстоятелства, налагащи нейното изменяване или прекратяване, ведно със законната лихва върху всяка просрочена вноска до изплащането ѝ, а остатъка над 250 лв. до необходимите 500 лв. следва да се поемат от бащата.

По разноските и дължимата държавна такса:

Съгласно чл. 329, ал. 1, изр. 1 ГПК съдебните разноски по брачните дела се възлагат върху виновния или недобросъвестния съпруг. В случая произнасяне по вината няма, поради което разноските ще се поемат от двамата съпрузи поравно.

Съгласно чл. 6, т. 2 от Тарифата за държавните такси към ГПК съдът определя окончателна държавна такса за производството в размер на 40 лв., която следва да се поеме поравно от съпрузите. Ищцата следва да бъде осъдена да заплати държавна такса върху определената издръжка на детето, в размер на 4 процента от 14 месеца /от 01.10.2022 г. до 07.12.2023 г., когато детето навършва пълнолетие/, или сума от 140 лв.

Мотивиран от горното, съдът

РЕШИ:

ПРЕКРАТЯВА С РАЗВОД на основание чл. 49, ал. 1 СК брака, сключен с акт за сключен граждански брак № 1 от 18.06.1989 г. на длъжностното лице по гражданското състояние при с. *****, община Раднево, между Д. Д. Г., ЕГН *****, с адрес с. *****, община Раднево, и З. В. Г., ЕГН *****, с адрес с. *****, община Раднево, като дълбоко и непоправимо разстроен.

ПОСТАНОВЯВА след прекратяване на брака съпругата З. В. Г., ЕГН *****, да носи занапред предбрачното си фамилно име Т..

ПРЕДОСТАВЯ ползването на семейното жилище, находящо се в с. *****, община Раднево, на съпруга Д. Д. Г., ЕГН *****.

ПРЕДОСТАВЯ упражняването на родителските права спрямо детето Р.Д. Г., ЕГН *****, роден на 07.12.2005 г., на бащата Д. Д. Г., ЕГН *****, и **ОПРЕДЕЛЯ** местоживее на детето при бащата в семейното жилище в с. *****, община Раднево.

ОПРЕДЕЛЯ режим на лични отношения на майката З. В. Г., ЕГН *****, с детето Р.Д. Г., ЕГН *****, роден на 07.12.2005 г., както следва:

- всяка седмица от месеца, за дните вторник, четвъртък и събота, чрез видеоконферентна връзка или чрез телефонно обаждане, в диапазона между 19:00 часа и 20:00 часа, с продължителност на връзката по преценка на детето и майката.
- при идване на майката в България, в рамките на 2 последователни дни по 6 часа в диапазона между 9,00 и 19,00 часа, без преспиване, които да не пречат на учебния процес на детето.
- по всяко друго време по взаимно съгласие между майката и бащата, съгласувано с детето.

ОСЪЖДА З. В. Г., ЕГН *****, с адрес с. *****, община Раднево, да заплаща на детето Р.Д. Г., ЕГН *****, роден на 07.12.2005 г., чрез неговия баща Д. Д. Г., ЕГН *****, ежемесечна издръжка в размер на 250 лв. (двеста и петдесет лева), считано от 01.10.2022 г., до

настъпване на законни причини за нейното изменение или прекратяване.

ОСЪЖДА З. В. Г., ЕГН *****, с адрес с. *****, община Раднево, да заплати на бюджета на съдебната власт, по сметка на РС-Раднево сумата от 160,00 лв. (сто и шестдесет лева), представляваща държавни такси.

ОСЪЖДА Д. Д. Г., ЕГН *****, с адрес с. *****, община Раднево, да заплати на бюджета на съдебната власт, по сметка на РС-Раднево сумата от 20,00 лв. (двадесет лева), представляваща държавни такси.

Решението подлежи на обжалване пред Окръжен съд – Стара Загора в двуседмичен срок от връчването на препис на страните.

Съдия при Районен съд – Раднево: _____